

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET (2. samling)

Alm. del - bilag 922 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

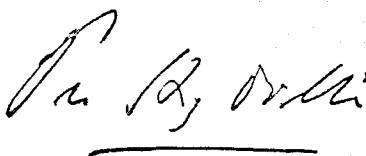
Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

28. juni 2002

Med henblik på møde i Folketingets Europaudvalg den 4. juli 2002 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. juli 2002 - vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

P. H. Olsen

27. juni 2002
12 NHB

**Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN)
den 12. juli 2002**

Dagsorden:

1. Formandskabets arbejdsprogram
Præsentation og åben debat	side 2
2. Skattespørgsmål	
- Skattepakken
Status ved Kommissionen	side 6
- Selskabsbeskatning
Orienterende debat	side 8
3. Finansielle spørgsmål	
- Finansiell stabilitet, overvågning og integration
Foreløbig rapport	side 10
- Den interinstitutionelle overvågningskomité	side 15
4. Output gaps
Rådskonklusioner	side 17
5. Relative fordele ved forskellige pensionssystemer
Orienterende debat	side 19
6. Offentlige finanser i ØMU 2002
Præsentation ved Kommissionen	side 22
7. Beskyttelse af Fællesskabet finansielle interesser
og bekæmpelse af svig
Præsentation ved Kommissionen	side 25

Dagsordenspunkt 1: Formandskabets arbejdsprogram

Det danske formandskabs prioriteter på det økonomiske og finansielle område

Det danske formandskab vil på rådsmødet (ECOFIN) den 12. juli 2002 fremlægge sit arbejdsprogram for formandskabet vedrørende Rådet (ECOFIN)'s arbejde. Formandskabet ventes at have følgende prioriteter:

1. Skatter og afgifter
2. Det indre marked for finansielle tjenesteydelser
3. Et styrket og mere effektivt økonomisk-politisk samarbejde
4. Udvidelsen og EU's globale ansvar

1. Skatter og afgifter

Det danske ECOFIN-formandskab finder det vigtigt, at medlemslandene lever op til aftalen om, at den samlede skattepakke skal vedtages senest ved udgangen af 2002. Formandskabet vil endvidere lægge vægt på, at medlemslandene, sideløbende med enigheden om åbningen af energimarkederne, når enighed om vedtagelsen af et energibeskatningsdirektiv senest i december 2002.

For så vidt angår skattepakkens *direktiv om beskatning af private renteindtægter* ventes formandskabet at prioritere, at der nås en status for forhandlingerne med de centrale tredjelande og de tilknyttede områder, som sikrer, at Rådet kan drøfte og notere sig færdiggørelsen af forhandlingerne og på basis af en rapport nå til enighed om, at der er opnået tilstrækkelige garantier for anvendelsen af tilsvarende foranstaltninger i tredjelandene og af de samme foranstaltninger i de tilknyttede områder.

For så vidt angår skattepakkens *adfærdskodeks for erhvervsbeskatning* ventes formandskabet at lægge vægt på, at Rådet færdiggør sine drøftelser, så det kan nå til enighed om, at der er opnået tilstrækkelige resultater vedrørende medlemslandenes afvikling af skadelige skatteordninger og forlængelsen af visse ordninger ud over afviklingsfristen i 2005.

ECOFIN ventes løbende at skulle drøfte fremskridtene med skattepakken i forhold til disse mål under det danske formandskab.

For så vidt angår *energibeskatning og åbningen af energimarkederne* er det formandskabets mål, at medlemslandene når til enighed om vedtagelsen af et energibeskatningsdirektiv, der indebærer dels en forhøjelse af minimumsafgifterne på mineralolieprodukter, og dels indførelse af minimumsafgifter på energikilderne el, gas og kul.

Herudover ventes det danske formandskab i Rådet (ECOFIN) at fortsætte arbejdet med bl.a. følgende skattesager: *Selskabsbeskatning* (orienterende debat om det videre arbejde i opfølgning på Kommissionens meddelelse

om selskabsbeskatning), *arbejdsmarkedsorienterede pension* (rapport om oplysninger på pensionsområdet), *Fiscalis 2007* (vedtagelse af forslag til beslutning om fællesskabshandlingsprogram), *styrket administrativt samarbejde på momsområdet* (fremskridtsrapport med henblik på fremme af forslag til forordning) samt *dobbeltforslaget vedrørende grænseoverskridende fradragsret for moms og harmonisering af momsfradrag* (formandskabets og Kommissionens fremskridtsrapporter med henblik på evaluering af situationen).

2. Det indre marked for finansielle tjenesteydelser

Det Europæiske Råd i Barcelona bad om, at direktiverne om markedsmisbrug, finansiell sikkerhedsstillelse, internationale regnskabsstandarder (IAS), prospekter, finansielle konglomerater og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger blev vedtaget så hurtigt som muligt i 2002. Af disse er direktiverne om finansiell sikkerhedsstillelse og IAS allerede vedtaget.

Det danske formandskab ventes på den baggrund at søge at nå så langt som muligt i retning af at vedtage følgende direktiver:

Direktivet om markedsmisbrug, der fører den eksisterende lovgivning på området up-to-date med den hastige udvikling på værdipapirmarkedene og skaber ensartede regler for insiderhandel og kursmanipulation.

Direktivet om tilsyn med finansielle konglomerater, der sikrer stabiliteten af de finansielle markeder ved at etablere fælles regler for tilsynet med grupper af virksomheder.

Direktivet om arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger, der sikrer beskyttelse af medlemmerne af disse ordninger og ligestiller udbyderne af dem.

Endvidere ventes det danske formandskab at søge at nå politisk enighed om *direktivet om prospekter*, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden.

Det danske formandskab ventes at igangsætte arbejdet med moderniseringen af reglerne i *oplysningsdirektivet*, der regulerer hvilke oplysninger, udstedere af værdipapirer skal offentliggøre, samt *direktivet om investeringservice*, der etablerer fælles regler for forbrugerbeskyttelse, så investorer i EU vil være beskyttet på samme måde over hele unionen.

Endelig ventes det danske formandskab at søge at udmønte resolutionen fra Det Europæiske Råd i Stockholm om en mere effektiv regulering af værdipapirmarkedene i EU ved at oprette et *interinstitutionelt overvågningssystem*, at prioritere arbejdet med at modernisere *strukturen for regulering af og tilsyn med den finansielle sektor* samt at fortsætte arbejdet med at undersøge, om der behov for konkrete tiltag for at sikre god *corporate governance* i EU.

3. Et styrket og mere effektivt økonomisk-politisk samarbejde

Det danske formandskab ventes at lægge vægt på effektivt samarbejde, sund finanspolitik og økonomiske reformer, der øger det effektive arbejdsudbud i Europa, med henblik på at skabe en varig stigning i beskæftigelsen og styrke de europæiske økonomiers vækstpotentiale samt for at sikre de offentlige financers holdbarhed - også i lyset af det stigende antal ældre i Europa.

Endvidere ventes under det danske formandskab en drøftelse i Rådet (ECOFIN) af en *strømlining af de relevante processer* i opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Barcelona, der opfordrede til, at der fokuseres på medlemslandenes gennemførelse snarere end på den årlige opstilling af retningslinjer, og endvidere besluttede, at tidsplanerne for vedtagelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og den årlige beskæftigelsespakke skal synkroniseres snarest muligt.

På den baggrund forventes Rådet (ECOFIN) under det danske formandskab bl.a. at drøfte evalueringen af den europæiske beskæftigelsesstrategi med henblik på at bidrage til at sikre synkroniseringen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og beskæftigelsespakken, herunder samtidig vedtagelse.

4. Udvidelsen og EU's globale ansvar

EU's udvidelse har den højeste prioritet for det danske formandskab.

Dette ventes afspejlet i regi af Rådet (ECOFIN) i form af *dialog med kandidatlandene* om dels *makroøkonomisk og finansiel stabilitet* med henblik på at udvikle de finansielle markeder og tilsyn i kandidatlandene inden deres optagelse, dels *overvågning af den finanspolitiske udvikling* med henblik på udvikling af teknisk ekspertise og administrativ kapacitet i kandidatlandene og dermed forberedelse af disse på deltagelse i *koordinationen af den økonomiske politik og den multilaterale overvågningsprocedure* fra deres optagelse i EU. Dette ventes også at indebære, at formandskabet vil arbejde for, at man i stigende grad baserer sig på de samme redskaber i forberedelsen og evalueringen af kandidatlandenes for-tiltrædelses-økonomiske programmer som for de nuværende medlemslande. Der vil i forbindelse med rådsmødet (ECOFIN) den 5. november 2002 blive afholdt dialog med kandidatlandene.

Det danske formandskab ventes endvidere at fortsætte arbejdet med forslaget til en *rammeforordning om makrofinansiel bistand* med henblik på ensartet og hurtigere ydelse af betalingsbalancelån og strukturtilpasningslån til tredjelande i EU's grænseregioner.

Det danske formandskab ventes at lægge vægt på, at EU fortsætter bestræbelserne i bl.a. IMF på at *styrke det internationale finansielle system*, herunder at opnå fremskridt i arbejdet med at sikre en bedre håndtering af

finansielle kriser gennem inddragelse af private kreditorer. Formandskabet ventes at fortsætte arbejdet for en styrkelse af EU's rolle i IMF bl.a. via fælles forståelser på IMF-spørgsmål.

Endelig ventes formandskabet at lægge vægt på at styrke *samarbejdet om de finansielle markeder med de asiatiske lande*, herunder kampen mod misbrug af de finansielle markeder til blandt andet hvidvask og finansiering af terrorisme, samt det internationale *samarbejde om forebyggelse og løsning af finansielle kriser*, med henblik på at styrke stabiliteten i det internationale system.

5. Andre emner

For så vidt angår *sund finansforvaltning i EU*, ventes det danske formandskab at begynde arbejdet i Rådet (ECOFIN) med evaluering af OLAF efter de første tre år af institutionens levetid samt eventuelle forslag til ændring eller udvidelse af kontorets opgaver.

For så vidt angår *forbedret statistik om aktiviteterne i EU*, ventes formandskabet i Rådet (ECOFIN) at fortsætte arbejdet med videreudvikling af fælles statistikker. Rådet (ECOFIN) ventes i den forbindelse at vedtage forordningen om gennemførelse af obligatorisk kvartalsvis arbejdsstyrkestatistik, forordningen om "Labour Cost Index", forordningen om "Statistics on Income and Living Conditions" (EU-SILK), det statistiske 5-årsprogram 2003-2007 samt erhvervstrukturforordningen.

6. ECOFIN (Budget)

Efter beslutningen på Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002 afskaffes den hidtidige særskilte rådsformation af budgetministre, og opgaverne varetages fremover af Rådet (ECOFIN).

Det danske formandskab ønsker, i overensstemmelse med traditionen, at der indgås en aftale mellem Rådet og Parlamentet om budgettet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Forelæggelsen af det danske formandskabs arbejdsprogram vurderes ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forelæggelsen af formandskabets arbejdsprogram sker i henhold til Edinburgh-konklusionerne om øget åbenhed. Formandskabets arbejdsprogram er et centralt led i EU's økonomiske samarbejde og åbenheden omkring dette, hvorfor arbejdsprogrammet mest hensigtsmæssigt formidles og drøftes på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Arbejdsprogrammet for det danske formandskab i 2. halvår 2002 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 2: Skattespørgsmål

Skattepakken

1. Baggrund og indhold

ECOFIN ventes den 12. juli at have en drøftelse vedrørende arbejdet med skattepakken – herunder især forhandlingerne mellem EU og Schweiz vedr. rentebeskatningsdirektivet.

ECOFIN vedtog den 4. juni et sæt konklusioner, som bekræfter Det Europæiske Råds aftale fra Feira i juni 2000, således at informationsudveksling på det bredest mulige grundlag skal være målet for EU, og som anmoder Kommissionen om at lægge vægt på, at informationsudveksling er EU's mål, når Kommissionen i tæt samarbejde med formandskabet forhandler med 3.-landene om vedtagelse af tilsvarende foranstaltninger.

Schweiz har kædet forhandlingerne om rentebeskatning sammen med EU's vedtagelse af mandater om forhandling af aftaler mellem EU og Schweiz på en række andre områder. EU vedtog disse mandater den 17. juni.

Forhandlingerne mellem EU og Schweiz blev herefter indledt den 18. juni. Under forhandlingerne har EU i overensstemmelse med konklusionerne fra 4. juni ønsket en aftale om international udveksling af bankoplysninger, mens Schweiz har udtrykt, at de ikke vil deltage i en sådan informationsudveksling, som forudsætter en begrænsning af landets bankhjemmelighed.

ECOFIN vedtog på mødet den 20. juni 2002 en rapport om skattepakken til Det Europæiske Råd i Sevilla. For så vidt angår forhandlingerne med Schweiz den 18. juni fremgår det, at Schweiz på mødet gentog sin traditionelle holdning, der indebærer en afvisning af at overveje nogen form for automatisk informationsudveksling. Rådet beklager og udtrykker dyb bekymring over denne holdning, som i lyset af den internationale udvikling bliver mere isoleret. Rådet håber, at de schweiziske myndigheder vil genoverveje deres holdning til dette spørgsmål under hensyntagen til EU's grundlæggende interesse i, at alle borgere bosiddende i et medlemsland skal betale skat af hele deres indkomst fra opsparing.

2. Nærheds- og proportionalitet

En aftale med Schweiz og de andre vigtige 3.-lande kan kun indgås på fællesskabsplan med henblik på, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-lande for at undgå ulige vilkår for EU-landene.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Hvis EU indgår aftale med 3.-lande og tilknyttede områder om udveksling af renteoplysninger, skal de ændringer af skattekontrolloven - der er omtalt i grundnotat af 8. november 2001 om rentebeskatningsforslaget - også medføre, at danske skattemyndigheder sender oplysninger til disse lande og områder til brug for deres beskatning, ligesom danske skattemyndigheder modtager oplysninger fra disse lande og områder til brug ved dansk beskatning.

For så vidt angår statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser, vil et rentebeskatningsdirektiv baseret på informationsudveksling bidrage til at sikre en korrekt beskatning efter danske skatteregler af personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 17. juni 2002 forud for ECOFIN den 20. juli 2002.

Selskabsbeskatning

1. Baggrund og Indhold

ECOFIN ventes den 12. juli 2002 at have en orienterende debat om selskabsbeskatning i opfølgning på mødet i ECOFIN den 6. november 2001, hvor Kommissionen præsenterede sin meddelelse "På vej mod et indre marked uden skattemæssige hindringer: En strategi for fastsættelse af et konsolideret selskabsskattegrundlag for virksomheders aktiviteter i hele EU" [KOM (2001) 582 final]. Baggrunden for Kommissionens meddelelse er ECOFIN's anmodning fra 1999 til Kommissionen om at undersøge EU-landenes selskabsbeskatning.

ECOFIN's orienterende debat ventes at fokusere på følgende spørgsmål i lyset af Kommissionens meddelelse:

- De målrettede initiativer til minimering af skattemæssige hindringer for selskaber i det indre marked på kort og mellemlang sigt
- De mere omfattende initiativer vedrørende et fælles skattegrundlag for selskabers aktiviteter i hele EU på længere sigt

Endvidere kan det ventes, at den orienterende debat også vil vedrøre spørgsmålet om, hvorvidt drøftelserne af de langsigtede løsninger skal kombineres med drøftelser af et minimumsniveau for de nationale selskabsskattesatser.

1. Målrettede initiativer, der skal afhjælpe de mest påtrængende skattemæssige hindringer på kort og mellemlangt sigt.

Kommissionen meddeler, at den bl.a. vil fremsætte forslag til ændringer af moder-/datterselskabsdirektivet og fusionsdirektivet, så de udvides og forbedres med henblik på i højere grad at undgå dobbeltbeskatning af udbyttebetalinger fra et selskab i et EU-land til et forbundet selskab i et andet EU-land og at fjerne skattemæssige hindringer for selskabsfusioner m.v. over landegrænser.

Kommissionen lægger endvidere op til, at den sammen med medlemslandene skal drøfte mulighederne for fælles regler, hvorefter et selskab i et EU-land, der opgør sin skattepligtige indkomst, kan få fradrag for underskud i datterselskaber i andre EU-land.

Kommissionen lægger desuden op til at drøfte mulighederne for et forbedret samarbejde om korrekt beskatning af transaktioner mellem forbundne selskaber i forskellige EU-lande. Formålet er bl.a. at forhindre dobbeltbeskatning som følge af uenighed mellem medlemslande om den korrekte fastsættelse af interne afregningspriser, der kan indebære, at myndighederne i det ene land forhøjer den skattepligtige indkomst for selskabet i dette land, uden at myndighederne i det andet vil foretage en tilsvarende nedsættelse af den skattepligtige indkomst for selskabet i dette land.

Endelig overvejer Kommissionen at undersøge mulighederne for at forbedre medlemslandenes dobbeltbeskatningsoverenskomster og ønsker på længere sigt at få indført en EU-version af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster eller evt. en multilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst for EU-landene.

2. Mere omfattende initiativer, der skal sikre, at selskaber kan anvende en samlet (konsolideret) selskabsskattebase for alle deres aktiviteter i EU på længere sigt.

Kommissionen lægger op til at medlemslandene bør drøfte mulighederne for på lang sigt at indføre et konsolideret skattegrundlag, der giver virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter mulighed for at beregne hele koncernens skattepligtige indtægter efter ét sæt fælles regler. Kommissionen finder, at dette vil sikre større effektivitet, forenkling og gennemsigtighed i skattesystemerne og reducere omkostningerne ved at efterleve skattereglerne. Kommissionen lægger op til, at der er flere forskellige løsninger, der kan give virksomheder mulighed for at operere med ét skattegrundlag, herunder:

Hjemlandsbeskatning, hvor et selskab vil kunne beregne dets skattepligtige indkomst fra selskabets aktiviteter i hele EU i henhold til skattelovgivningen i selskabets hjemland.

Beskatning efter et fælles skattegrundlag, hvor et selskab kan beregne dets skattepligtige indkomst fra selskabets aktiviteter i hele EU i henhold til en ny EU-lovgivning for skattegrundlaget.

Der skal i givet fald laves en mekanisme, hvorved den skattepligtige indkomst kan fordeles mellem de medlemslande, hvor selskabet har aktiviteter, så de berørte lande kan pålægge skat efter deres respektive selskabsskattesatser. Der er således et fælles *skattegrundlag*, mens det enkelte land selv bestemmer *skattesatsen*.

Endvidere anfører Kommissionen, at det er en principiel mulighed at gennemføre en mere vidtgående harmonisering af selskabsbeskatningen i EU.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Initiativer til håndtering af skattemæssige hindringer for selskabers grænseoverskridende aktiviteter i EU skal drøftes på fællesskabsniveau.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Kommissionens meddelelse og den orienterende debat herom har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens selskabsskattemeddelelse blev forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 6. november 2001.

Grundnotat blev oversendt d. 18. januar 2002.

Dagsordenspunkt 3: Finansielle spørgsmål

Finansiell stabilitet, overvågning og integration

1. Baggrund og formål

ECOFIN inviterede på møde den 7. maj 2002 den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) til at udfærdige en rapport om ændringer i den finansielle regulering og tilsynet med institutterne. En foreløbig rapport forventes forelagt på møde i ECOFIN den 12. juli 2002, og den endelige rapport skal være færdig i slutningen af september 2002. Det ventes, at ECOFIN vil vedtage rådskonklusioner, der giver retningslinierne for EFC's videre arbejde med den endelige rapport.

Kommissionen blev samtidig inviteret til at udarbejde en rapport om implementering og håndtering af finansiell regulering med udgangspunkt i de anbefalinger der fremgår af EFC's rapport om finansiell integration.

EFC's foreløbige rapport forventes i vidt omfang at bygge på rapporten fra Komitéen af Vise Mænd om regulering af det europæiske værdipapirmarked (den såkaldte "Lamfalussy" rapport), som anbefaler en ny og mere effektiv indretning af reguleringen af værdipapirmarkedet.

2. Forslagets indhold

Komiteer og tekniske tilsynsgrupper.

1. EFC sekretariatets foreløbige rapport:

Det forventes at hovedforslaget i den foreløbige rapport er at udbrede "Lamfalussy" modellen på lovgivningsprocessen på værdipapirmarkedene til andre sektorer på det finansielle område (bank og forsikring). Lamfalussy modellen er for værdipapirområdet godkendt af Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 og af Kommissionen og Europa Parlamentet.

I hovedtræk går Lamfalussy modellen ud på at inddele lovgivningsprocessen, således at rammerne for lovgivningen fortsat besluttes ved fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet, mens udarbejdelsen af mere tekniske regler kan henlægges til beslutning efter komitologi-procedure. Det vil fremgå af de enkelte direktiver, hvilke tekniske regler, der kan henlægges til komitologi procedure.

På værdipapirområdet er Værdipapirmarkedskomiteen (ESC) den komitologi-komite, hvor ansvaret for udarbejdelsen af tekniske regler er udlagt til behandling. ESC består af repræsentanter fra landenes finans-/økonomiministerier og Kommissionen. Assistenten til ESC til selve udarbejdelsen af de tekniske regler foretages af en under-komite, bestående af nationale embedsmænd med direkte tilsynsansvar (CESR). CESR's

behandling af tekniske regler indebærer en høring af markedsdeltagere, investorer og forbrugere.

Modellen på værdipapirområdet skal modernisere og effektivisere lovgivningsprocessen i EU, som ofte beskyldes for at være tung og langsommelig, bl.a. som følge af, at tekniske regler skal færdigbehandles, før et direktiv kan vedtages. Et efterfølgende behov for at ændre i sådanne tekniske regler nødvendiggør en ny procedure med fælles beslutningstagen og direktivforhandlinger.

Lamfalussy modellen betyder, at Kommissionen efter at have rådført sig med ESC kan forelægge ændringsforslag direkte for ECOFIN. Ministerrådet skal tilkendegive et kvalificeret flertal mod Kommissionens oplæg, hvis forslaget ikke ønskes vedtaget. Der vil være fuldstændig åbenhed overfor Europa-Parlamentet om de foreslåede komiteers arbejde med udarbejdelsen af tekniske forskrifter. Finder parlamentet, at forslaget går videre end bemyndigelsen, har Kommissionen pligt til at genoverveje forslaget.

Anvendelse af komitologi proceduren kræver hjemmel i et direktiv og forelægges derfor altid Folketingets Europa-udvalg. Komitologi proceduren må forventes anvendt i større udstrækning end tidligere.

Det forventes, at det vigtigste emne i EFC's foreløbige rapport er, hvordan komite-strukturen (komitologi proceduren) skal indrettes. De nuværende komiteer med blandede mandater (dvs. komiteer som har flere funktioner f.eks. rådgivning, fortolkning og regelfastsættelse som ikke er komitologibestemt) er ikke alene mindre gennemskuelige - de er også meget lidt operationelle efter en udvidelse med nye lande. En ny struktur må derfor sikre en bedre og klarere ansvarsfordeling, øget gennemsigtighed og bedre samarbejde mellem de involverede parter og større operationalitet.

På **forsikringsområdet** kan Lamfalussy modellen overføres på de eksisterende udvalg, som er Forsikringskomiteen (IC) og Forsikringstilsynskonference.

IC er i dag tillagt komitologi-beføjelser, der dog er begrænset til få områder, som endnu aldrig er anvendt. IC's primære funktion er at rådgive Kommissionen. IC består i dag af repræsentanter fra medlemslandenes finans-/økonomiministerier, forsikringstilsyn samt Kommissionen, som er formand. Konsistens med modellen fra området om værdipapirer vil betyde, at repræsentanter fra forsikringstilsynet skal udtræde af IC. I den nydannede Forsikringskomite kunne formandskab og sekretariat varetages af medlemslandene med undtagelse af sager, henlagt under komitologi proceduren, hvor Kommissionen kunne have formandskabet og sekretariatet. Komiteen vil være politisk ansvarlig over for ECOFIN (det ventes,

at forsikring vil foreslås tilbageført ECOFIN fra Rådet for Indre Marked). Komiteens funktion vil minde om ESCs på værdipapirområdet.

Forsikringstilsynskonferencen der i dag består af repræsentanter fra forsikringstilsynene kan umiddelbart omdannes til en forsikringstilsynsgruppe, der rådgiver Forsikringskomiteen. Det forventes, at EFC's foreløbige rapport vil foreslå, at formandskabet og sekretariatet for en sådan teknisk gruppe varetages af medlemslande. Endvidere forventes det foreslået, at det overvejes at udvide denne gruppes mandat til også at dække direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger (i Danmark firmapensionskasser). Den tekniske gruppe vil herefter blive en parallel til CESR på værdipapirhandelsområdet.

På **bankområdet** konsulterer Kommissionen i dag formelt Det Rådgivende Bankudvalg (BAC), før nye direktiver vedtages. BAC er i dag tillagt visse komitologi beføjelser. Emner, der er udlagt til behandling under komitologi er begrænset til få områder og er sjældent anvendt. Det skønnes, at implementeringen af nye kapitalkravsregler vil øge behovet for at træffe beslutninger i henhold til komitologi procedure.

BAC består af repræsentanter fra finans-/økonomiministerier, banktilsyn, centralbanker, ECB og Kommissionen. Medlemslandene vælger komiteens formand, undtagen når der skal træffes beslutninger efter komitologi-procedure, hvor Kommissionen vil optræde som formand.

Da der ikke eksisterer komiteer/grupper på bankområdet, som umiddelbart kan omdannes efter Lamfalussy modellen, forventes det foreslået, at der kan etableres en ny Bankkomite og en ny teknisk banktilsynsgruppe.

Strukturen vil herefter svare til, hvad der forventes foreslået på forsikringsområdet, d.v.s. at der vil være en bankkomite, som vil bestå af repræsentanter fra finans-/økonomiministerier og Kommissionen og en teknisk banktilsynsgruppe, som vil bestå af højtstående repræsentanter fra de europæiske finanstillsyn.

Et alternativt forslag kunne være at etablere en ny europæisk banktilsynskomite med udgangspunkt i den eksisterende Banking Supervision Committee (BSC) i ECB-regi, hvorved funktionen vedrørende finansiel stabilitet kan integreres med udarbejdelsen af løsningsforslag til teknisk lovgivning.

Hvis denne model vælges, vil den nye BSC-komite kunne mødes i forskellige sammensætninger, afhængig af hvilke emner, der behandles (tilsynsopgaver, centralbank opgaver, fællesopgaver for tilsyn og centralbanker).

For så vidt angår de ovrige områder, er der i henhold til direktiverne om UCITS (investeringsforeninger) fastlagt en komitologi procedure. Dette område vil eventuelt blive foreslået dækket af værdipapirkomiteen (ESC).

Der forventes ligeledes nedsat en komité for finansielle konglomerater, når direktivet, som ECOFIN opnåede politisk enighed om i maj 2002, er endelig vedtaget. Komiteen vil herefter blive en parallel til ESC på værdipapirhandelsområdet.

Overordnet gruppe til støtte for ECOFIN og Kommissionen.

ECOFIN og Kommissionen har behov for rådgivning på en række detaljerede lovgivningsmæssige og tekniske områder, der berører den finansielle sektor i EU, og for hvilke ECOFIN har det politiske ansvar.

The Financial Services Policy Group (FSPG), der består af en personlig repræsentant for henholdsvis finansministrene/økonomiministrene udfylder denne rolle. Kommissionen er formand for gruppen.

For at sikre en bedre gennemsigtighed, en klarere politisk fordeling af indflydelse og ansvar og for at fremme samarbejdet mellem de involverede parter yderligere, forventes det at den foreløbige EFC-rapport vil foreslå at det overvejes at foretage visse ændringer i FSPG herunder omdannelse til en tværgående Komite for Finansielle Tjenesteydelser (FSC).

Forum for finansiell stabilitet

Angående finansiell stabilitet ventes det foreslået, at der etableres et bredt forum, der samler alle parter - tilsyn, ECB, centralbanker, finansministerier og Kommissionen. Stabilitetsproblemer og systemrisici kan opstå i alle sektorområder, som bank, værdipapirer og forsikring. Der mangler i dag et europæisk forum, der samler alle parter, og som via EFC rapporterer til ECOFIN. Et sådan forum kunne også sikre en gennemsigtig og effektiv samarbejds mekanisme mellem en banktilsynskomite efter Lamfalussy modellen og BSC.

2. Kommissionens rapport:

Kommissionen har netop fremsendt sit udkast til foreløbig rapport om en fremtidig EU struktur på det finansielle område. Forslaget ligger tæt op ad hvad der forventes at være EFC's forslag, men der er én væsentlig forskel. Kommissionen foreslår, at det er Kommissionen, der skal være formand i komiteerne, uanset om der drøftes komitologi eller andet. Dette svarer til Lamfalussy-proceduren.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Tilsynsvirksomheden med finansielle institutter vil uanset forslaget fortsat være et nationalt anliggende. Dette gælder såvel organisationen af det nationale tilsyn som selve udførelsen af tilsynsvirksomheden.

4. Gældende ret

Punktet skønnes ikke relevant for nærværende forslag.

5. Høring

Da der er tale om et forslag vedrørende strukturændringer, som ikke direkte berører institutterne, har forslaget ikke været sendt i høring i branchen.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget indebærer ingen umiddelbare lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sammenfattende vil forslaget ikke have væsentlige umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser for danske myndigheder, virksomheder og borgere.

Sigtet med en ny struktur er at sikre en klarere politisk rollefordeling, herunder at ansvar og indflydelse følges ad, sikre en øget transparens, forbedre samarbejdet mellem aktørerne under finansielle tjenesteydelser og optimere muligheden for at bevare finansiell stabilitet herunder at have en sund infrastruktur for at kunne håndtere krisesituationer.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Forud for ECOFIN mødet den 7. maj 2002 orienterede finansministeren den 3. maj 2002 FEU om, at der formentlig ville blive vedtaget et mandat på ECOFIN. Som opfølgning blev FEU i referatet fra ECOFIN den 7. maj 2002 orienteret om, at et mandat var givet til EFC.

Den interinstitutionelle overvågningskomité

1. Baggrund og indhold

På møde i DER den 23. marts 2001 i Stockholm vedtog Rådet en resolution om en mere effektiv regulering af værdipapirmarkederne i den europæiske union.

Af resolutionen fremgår det, at der bør oprettes et interinstitutionelt overvågningsystem, hvor Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet er repræsenteret, med henblik på at vurdere de fremskridt, der gøres med at gennemføre forslag på værdipapirmarkederne, for at sikre et mere effektiv system til regulering af værdipapirmarkederne og identificere flaskehalse. Det fremgår videre af resolutionen, at der regelmæssigt skal aflægges rapport til institutionerne som led i overvågningsprocessen.

Der er endnu ikke nedsat et sådant interinstitutionelt overvågningsystem.

Der forventes oprettet en gruppe, hvis arbejde koncentrerer om praktiske emner og ikke er politisk præget. Gruppen forventes at udarbejde korte halvårslige rapporter, som offentliggøres, og hvis indhold koncentrerer om identificering af flaskehalse og ikke om egentlige løsningsforslag hertil. Kommissionen har tilbudt at stille et mindre sekretariat til rådighed.

I rapporten fra vismandsudvalget om regulering af de europæiske værdipapirmarkeder (Lamfalussy-rapporten) foreslås det, at der udpeges 2 eksterne personer fra hver institution.

På ECOFIN den 12. juli 2002 ventes følgende emner at skulle drøftes:

- Et mandat til det danske formandskab til forhandling og indgåelse af aftale med Europa-Parlamentet og Kommissionen om oprettelsen af et interinstitutionelt overvågningsystem
- En opfordring til Coreper II om at foreslå 2 eksperter, der repræsenterer Rådet
- En efterfølgende godkendelse fra Rådet af aftalen og de to eksperter.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Oprettelsen af et interinstitutionelt overvågningssystem som led i udbygningen af et mere integreret marked er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, da det kun kan ske på fællesskabsniveau.

4. Gældende dansk ret

Nedsættelse af et interinstitutionelt overvågningssystem berører ikke dansk ret.

5. Høring

Der er ikke foretaget høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Nedsættelsen af et interinstitutionelt overvågningssystem vurderes ikke at have lovgivningsmæssige – eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Nedsættelsen af et interinstitutionelt overvågningssystem vurderes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Folketingets Europaudvalg

Oprettelsen af en interinstitutionel overvågningskomite er ikke tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Output gaps

Baggrund og indhold

ECOFIN den 12. juli ventes at vedtage rådskonklusioner om anvendelse af en ny metode til beregning af output gaps.

Formålet med at beregne outputgabet er at få et mål for, hvor meget BNP er påvirket af midlertidige, konjunkturbetingede bevægelser i økonomien. Outputgabet indgår som et vigtigt element i beregningen af den konjunkturrensede (strukturelle) offentlige saldo. Outputgabet kan derudover give et indtryk af det konjunkturbetingede inflationspres, der også spiller en rolle i forhold til tilrettelæggelsen af finanspolitikken.

Outputgabet opgøres som forskellen mellem den faktiske produktion (realt BNP) og den beregnede potentielle produktion (potentielt realt BNP), som ikke direkte kan observeres. Den beregnede potentielle produktion vokser over tid bl.a. som følge af produktivitsfremskridt og kan opfattes som det produktionsniveau, som det faktiske BNP forventes at konvergere mod på nogle års sigt. På kort sigt vil det faktiske BNP derimod afvige fra den beregnede potentielle produktion bl.a. som følge af konjunkturbevægelser.

Der er i tidens løb anvendt forskellige statistiske og økonomiske metoder til at beregne skøn for den potentielle produktion. Hidtil har Kommissionen anvendt en meget simpel metode, hvor det potentielle BNP beregnes som et særligt glidende gennemsnit af den faktiske og skønnede BNP-udvikling (det såkaldt HP-filter).

I løbet af de seneste år har en arbejdsgruppe under Den Økonomisk-politiske Komite (EPC) arbejdet på at udvikle en bedre metode til beregning af outputgabet i de enkelte medlemslande. Den nye metode opregner den potentielle produktion fra udviklingen i den strukturelle ledighed, et mål for den potentielle udvikling i arbejdsstyrken, (totalfaktor)-produktiviteten og kapitalapparatet (investeringer).

Det nye mål er både teoretisk og empirisk væsentligt bedre underbygget end den meget simple og mere vilkårlige HP-filter-metode, og er derfor bedre egnet til en række formål. Fx indebærer den ny metode, at det beregnede niveau for den potentielle produktion kan tolkes som det produktionsniveau, der er foreneligt med en stabil pris- og lønudvikling. Dermed kan outputgabet tolkes som et mål for det konjunkturbetingede inflationspres. Det er et vigtigt benchmark i forhold til den finanspolitiske planlægning.

Den nye metode giver endvidere mulighed for at foretage fremskrivninger med udgangspunkt i forhold man ved noget om, herunder ledighed, arbejdsstyrke mv. Derudover bliver det muligt specifikt at diskutere, hvilken betydning disse forhold har for udviklingen. Dette er ikke muligt med den gamle metode.

Det foreliggende arbejde fra EPC, en beslutning fra ECOFIN fra november 2001, samt en indstilling fra EFC fra maj 2002, lægger op til, at den ny metode skal anvendes fremover, bl.a. i forbindelse med Kommissionens vurdering af medlemslandenes opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for 2002. EFC foreslår samtidig, at det hidtidige mål for outputgabet (HP-filteret) benyttes som supplement i en kort overgangsperiode. For Spanien anvendes den gamle metode som følge af statistiske problemer med den nye metode indtil en løsning på problemet er fundet.

Kommissionen har lagt vægt på en høj grad af gennemsigtighed i beregningerne og på opfordring fra medlemslandene udleverer Kommissionen det samlede beregningsgrundlag for outputgabet. Det giver medlemslandene mulighed for at reproducere og efterse beregningerne.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens forslag til de ny beregningsmetode for outputgabet har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Med den foreslåede nye og standardiserede beregningsmetode vil Kommissionen kunne give en mere kvalificeret vurdering af medlemslandenes konjunktursituation – bl.a. i forbindelse med Kommissionens bemærkninger til medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er forud for ECOFIN den 6. november 2001 blevet orienteret om sagen.

Dagsordenspunkt 5: Relative fordele ved forskellige pensionssystemer

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN den 12. juli ventes Den økonomisk-politiske komité, EPC, at orientere om og præsentere en udtalelse fra EPC om "Holdning til reform af europæiske pensionssystemer". Udtalelsen er en opdatering af et tilsvarende papir fra 1997 på baggrund af en udarbejdet rapport i EPC-regi om reformudfordringer i de forskellige offentlige pensionssystemer.

Baggrunden for udtalelsen er det mandat, som EPC fik af ECOFIN i marts 2001 i forbindelse med Rådets rapport til Det Europæiske Råd i Stockholm til at undersøge de relative fordele ved forskellige pensionssystemer.

EPC's udtalelse ventes at indeholde dels en oversigt over udfordringerne ved den stigende aldring af befolkningerne, dels prioriteter og fokusområder for sammenhængende pensionsreformstrategier.

EPC ventes at nævne følgende betydningsfulde økonomiske, budgetmæssige og sociale udfordringer i de kommende tiår, som er fælles for de individuelle medlemslandes pensionssystemer:

- Faldende arbejdsstyrker efter 2010 og hurtige og markante stigninger i forholdet mellem pensionister og folk i den arbejdsdygtige alder
- Udgifterne til offentlige pensioner vil stige i alle medlemslande
- Den gennemsnitlige effektive tilbagetrækningsalder er et godt stykke under den officielle pensionsalder
- De makroøkonomiske udfordringer kan resultere i et fald i produktion og levestandarder

Problemerne i og udsigterne for de individuelle landes pensionssystemer er varierende og kræver derfor forskellige specifikke politiktiltag. Overordnet er der imidlertid behov for sammenhængende strategier til at tage hånd om udfordringerne fra de aldrende befolkninger på budgettet, arbejdsmarkedet og de finansielle markeder.

ECOFIN udviklede i marts 2001 en tre-strengt strategi i relation til håndteringen af de økonomiske og budgetmæssige virkninger af en stigende aldring:

- Forøgelse af arbejdsstyrken, specielt blandt kvinder og ældre

- Reformering af pensions- og sundhedssystemer for at gøre dem finansielt robuste, inklusive et større fokus på opsparingsbaserede offentlige pensioner

- Nedbringelse af den offentlige gæld

Til trods for at der i de fleste lande er foretaget en række reformer af pensionssystemerne siden midten af 1980'erne udestår der ifølge EPC stadig et betydeligt behov i de fleste medlemslande i lyset af befolkningsudviklingen.

EPC's udtalelse ventes at tage udgangspunkt i tre hovedoverskrifter:

1. De offentlige finanser skal styrkes yderligere med henblik på at sikre holdbarheden på lang sigt.

Medlemslandene ventes at blive opfordret til – mindst – at opnå og opretholde de mellemfristede mål i stabilitets- og vækstpagten om offentlige budgetter i balance eller i overskud over en konjunkturcyklus.

2. Eksisterende pensionssystemer skal være fokus for yderligere reformer.

En forøgelse af den effektive tilbagetrækningsalder bør være central i ethvert reformtiltag. I den henseende ventes det, at der ifølge EPC tilstræbes et større incitament i pensionssystemer og andre offentlige overførselssystemer som frivillige tidlige tilbagetrækningsordninger, førtidspensionsordninger og arbejdsløshedssystemer for specielt ældre til at forblive i arbejdsstyrken. I incitamentsammenhæng ventes det endvidere, at medlemslandene opfordres til at fokusere på en mere aktuarmæssig sammenhæng for forskellige årganges forventede restlevetid.

I lande, hvor de relative niveauer af de offentlige pensioner er på et tilstrækkeligt højt niveau, ventes nævnt muligheden for, at indekseringen af de offentlige pensioner i højere grad knyttes til prisstigninger end til lønstigninger.

På skattesiden ventes udtalelsen at nævne, at den skattemæssige behandling bør være fair både (i) inden for og på tværs af generationer og (ii) på tværs af forskellige indkomsttyper. Beskatningen af pensionsudbetalinger bør derfor så vidt muligt være neutral i forhold til beskatning af lønindkomst.

3. Krav om stigende omfang af opsparingsbaserede ordninger

I en del medlemslande har der i de senere år været en bevægelse mod en relativ større vægt på opsparingsbaserede pensionsordninger frem for løbende skattefinansierede (Pay-As-You-Go) ordninger. Det gælder både private og offentlige opsparingsordninger.

Offentlige opsparingsordninger kan anvendes som et middel til forbedring af holdbarheden af de offentlige finanser (ved oprettelse af pensionsreservefonde inden for de offentlige budgetter).

Private opsparingsordninger kan ikke på samme måde anvendes som middel til forbedring af holdbarheden af de offentlige finanser (i visse tilfælde med skattesubsidiering snarere tværtimod), men som et middel til at supplere pensionsudbetalingerne for arbejdere uden at belaste de offentlige finanser. Fokus på supplerende private pensionsopsparingsordninger er umiddelbart størst i lande med lav dækningsgrad (dvs. pensionsindkomsten set relativt til lønindkomsten på tilbagetrækningstidspunktet) i de offentlige pensionssystemer.

Fordelen ved et mix af de to pensionssystemer (skattefinansieret og opsparingsbaseret) ligger i en risikospredning, idet pensionsordningerne har forskellige styrker. Der er således større mulighed for spredning mellem private og offentlige ordninger, forskellige risici afhængig af den specifikke udformning og opsparingsordninger giver endvidere i modsætning til de skattefinansierede visse effekter på de finansielle markeders funktionsmåde. Offentlige skattefinansierede ordninger giver derimod i højere grad fordele i form af større dækningskreds, minimumspensioner samt omfordeling.

Landene ventes at blive opfordret af EPC til at udnytte muligheden for tiltag inden for de næste 5-10 år, hvor presset fra demografien er relativt lavt.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det er det enkelte lands eget ansvar at sikre et bæredygtigt pensionssystem og holdbare offentlige finanser i lyset af det enkelte lands udformning af pensionssystemet og behov for tilpasninger, mens udveksling af information og praksis på området bedst varetages på fællesskabsniveau.

4. Statsfinansielle konsekvenser

Rådets orientering har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

5. Høring

Papiret er ikke udsendt i høring.

6. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om relative fordele ved forskellige pensionssystemer har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.

Dagsordenspunkt 6: Offentlige finanser i ØMU 2002

1. Baggrund

På ECOFIN ventes Kommissionen at præsentere sin 3. rapport om offentlige finanser i ØMU'en. Rapporten beskriver nøjternt udviklingen i de offentlige finanser i EU i 2001 og udsigterne på kort og mellemlang sigt.

Rapporten indeholder imidlertid også et bidrag til debatten om økonomisk koordination og budgetovervågning. Kommissionen rejser spørgsmålet om hvorvidt der eventuelt på Rådsniveau bør ske en godkendelse af skattelettelser i lande, der ikke opfylder målsætningen om budgetter 'tæt på balance eller i overskud', og om hvorvidt der bør udarbejdes operationelle retningslinjer for skattereformer for at sikre holdbarheden af de offentlige finanser. Endvidere diskuteres mulighederne for større koordination af aktiv finanspolitik på fællesskabsniveau.

2. Indhold

Rapportens første del beskriver udviklingen i de offentlige finanser i 2001 og udsigterne på mellemlang sigt. De 15 EU lande havde taget som et hele i 2001 et budgetunderskud på 0,7 % af BNP, hvilket er en stigning i forhold til 2000, hvor budgetunderskuddet lå på 0,2%, når indtægterne fra UMTS-licenser fratrækkes. Forklaringen på det større underskud skal først og fremmest findes i den lave vækst og de heraf afledte effekter på de automatiske stabilisatorer. Det større underskud dækker imidlertid over større variationer landene imellem. Mens Tyskland, Frankrig, Italien og Portugal har set en forværring af de offentlige finanser, har lande som Danmark, Grækenland, Spanien, Sverige og Østrig på trods af den lavere vækst formået at have overskud på de offentlige finanser. Dette kan for Østrigs og Sveriges vedkommende dog til dels tilskrives en omlægning af skattesystemet.

Rapportens anden del indeholder en evaluering af de procedurer for budgetovervågning som blev indført sammen med oprettelsen af ØMU'en. Evalueringen skal ikke kun ses i lyset af diskussionen om hvorvidt der skulle gives en 'early-warning' til Tyskland og Portugal i starten af 2002, men også i lyset af adfærdskodeksen for format og indhold af stabilitets- og konvergensprogrammerne.

Kommissionen udtrykker tilfredshed med implementeringen af det nye adfærdskodeks, en implementering der har øget kvaliteten af Kommissionens vurdering af stabilitets- og konvergensprogrammerne. Samtidigt konstateres det med tilfredshed, at meget tyder på at landene har taget deres forpligtigelser i henhold til erklæringerne fra ECOFIN-rådsmødet i februar alvorligt, sådan at man f.eks. Tyskland har indgået en indenlandsk stabilitetspagt, der gennem aftaler mellem bundesregeringen og de regionale myndigheder begrænser budgetunderskud.

Rapportens anden del indeholder også en diskussion om hvordan den økonomiske koordination i relation til stabilitets- og vækstpagten kan se ud fremover. Kommissionen understreger vigtigheden af at sikre, at Tyskland og Portugal fortsat lever op til de forpligtigelser, der blev givet i erklæringerne på ECOFIN i februar. Derudover anbefaler Kommissionen, at man nærmere overvejer årsagerne til de budgetoverskridelser der fandt sted i Tyskland og Portugal. I relation hertil gør Kommissionen sig overvejelser om hvorvidt ikke-finansierede skattelettelser skal godkendes af Rådet, når et medlemsland ikke opfylder målsætningen om et budget 'tæt på balance eller i overskud'. På basis af den fælles rapport fra Kommissionen og Rådet om de offentlige financers bidrag til vækst og beskæftigelse fra marts 2001 foreslår Kommissionen udarbejdelse af operationelle retningslinjer på dette område. Disse retningslinjer tænkes fra Kommissionens side at kunne fungere som et supplement til stabilitets- og vækstpagten, der skal stå uændret. Retningslinjernes udformning konkretiseres ikke.

Rapportens anden del afsluttes med en evaluering af to nye instrumenter til overvågning af de offentlige finanser i medlemslandene – to instrumenter der blev introduceret gennem den omtalte adfærdskodeks. Kommissionen vurderer, at udviklingen af konjunkturrensede budgetter for de offentlige finanser og ensartede regler for udarbejdelsen heraf, har vist sig at være meget formålstjenlig i forhold til en samlet vurdering af de offentlige finanser. Det samme gælder vurderingen af de offentlige financers bæredygtighed i relation til de aldrende befolkninger.

Rapportens tredje del indeholder en minutøs gennemgang af udviklingen i, og sammensætningen af, de offentlige udgifter i EU-landene, og en sammenligning med andre industrialiserede lande foretages.

Mens forklaringen på de større offentlige udgifter i medlemslandene i forhold til resten af den industrialiserede verden først og fremmest skal findes i den større sociale udligning der finder sted, kan væksten i de offentlige budgetter indenfor EU også forklares ved voksende udgifter til bl.a. sygehusvæsen og undervisningssektoren.

Meget tyder på at udviklingen i de offentlige udgifter i medlemslandene har været udsat for et strukturelt skift i forbindelse med de forpligtigelser man blev pålagt med Maastricht-traktaten. Før denne var der en tendens til, at budgetterne ikke blev mindsket når et økonomisk opsving fik fart, forstået sådan, at de automatiske stabilisatorer havde indbygget en uheldig asymmetri – noget der også forklarer hvorfor de offentlige udgifter i medlemslandene har været forholdsvis store.

Sidste del af tredje afsnit præsenterer en indikator for kvaliteten af de offentlige udgifter. Dette er blot nyeste tiltag i diskussionen om kvaliteten af de offentlige finanser, der også indgår som et centralt element i omtalte adfærdskodeks.

Rapportens fjerde del diskuterer spørgsmålet om anvendeligheden af aktiv finanspolitik i ØMU'en. Kommissionens overordnede vurdering er, at konjunkturstabiliserende finanspolitik er svær at iværksætte på rette tid og dosere korrekt, samt at efterspørgselseffekter på kort sigt er små og mere end opvejes af utilsigtede afledte effekter på lang sigt – eksempelvis arbejdsudbudseffekter. Endvidere finder Kommissionen gennem modelberegninger at aktiv finanspolitik kun har en meget begrænset effekt makroøkonomiske variable som BNP og inflation.

Endeligt fremlægger Kommissionen det synspunkt, at større finanspolitiske tiltag bør diskuteres i euro-gruppen pga. deres mulige påvirkning af andre medlemslande.

Rapportens femte del beskæftiger sig med kandidatlandene og de overvejelser man bør gøre sig i relation til disses indtrædelse i fællesskabet. Ved medlemskab vil disse lande ikke i begyndelsen blive underlagt samme budgetovervågning som eksisterende lande. Rapporten gennemgår herefter de problemer der knytter sig hertil – det være sig strukturelle, implementerings-, eller dataproblemer. Den overordnede vurdering er dog, at det går den rigtige vej og at en budgetovervågning tilpasset ansøgerlandene er mulig.

Rapportens sidste del er en land for land gennemgang af de offentlige budgetter og udsigterne på mellemlang sigt. For Danmarks vedkommende indeholder den korte gennemgang intet nyt. Afsnittet omtaler de anbefalinger, der blev givet gennem de overordnede økonomisk politiske retningslinjer for Danmark, og gennem den udtalelse om det danske konvergensprogram, der af ECOFIN blev vedtaget i marts 2002.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten bidrager til debatten om styrkelse af samordningen af medlemslandenes og i særdeleshed euro-landenes - økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten og stabilitets- og vækstpagten.

4. Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens præsentation af rapporten har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

5. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

6. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat om Kommissionens rapport om offentlige finanser i ØMU'en – 2002

Dagsordenspunkt 7: Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN ventes Kommissionen at præsentere sin beretning for 2001 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig. Kommissionen vedtager og offentliggør først årsberetningen den 2. juli 2002. Behandlingen på rådsmødet ventes derfor at indskrænke sig til en kort drøftelse, hvorefter Rådet kan tage præsentationen af beretningen til efterretning. Dernæst påregnes beretningen drøftet i Rådets særlige sviggruppe med henblik på udarbejdelse af rådskonklusioner til vedtagelse på et senere rådsmøde.

Årsberetningen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig aflægges i henhold til EF-traktatens art. 280, stk. 5, hvorefter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne årligt aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser.

Beretningen ventes - på linje med sidste års rapport - at indeholde en beskrivelse af såvel Kommissionens som medlemsstaternes indsats vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af svig og andre uregelmæssigheder mod EU's budget. Endvidere ventes redegjort for arten og omfanget af konstaterede uregelmæssigheder (beretningens analyse- og statistikdel).

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forebyggelse og bekæmpelse af svig er et element i Kommissionens generelle indsats vedrørende sund finansforvaltning af EU's budget.

3. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens beretning for 2001 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens beretning for 2001 har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.